

Kapitola 4. vývoj vědomí

Předcházející část: Kapitola 3. pravda jako hádanka: výzva a zápas

KAPITOLA 4

Vývoj vědomí

V intelektuální historii se všeobecně předpokládalo, že mysl se svou kapacitou rozumu a symbolického myšlení je nezmenšitelný, základní charakteristický znak lidství. Často je citované, že to je právě schopnost myslet, která odlišuje člověka od zvířete. Po přezkoumání nicméně objevíme, že mysl ve skutečnosti není základem, ale epifenomémem (průvodní, druhotný jev) vědomí, s ohraničenou řadou užitečností a spolehlivostí.

Intelektualizace kalibruje v úrovni 410, což ukazuje, že víra v intelekt jako konečnou schopnost člověka, je sama o sobě limitována. Při zkoumání duševních funkcí je užitečné si uvědomit, že téměř automatickým doprovodem myslí jsou její vrozené, nevyjádřené, ale stále přítomné naivní domněnky. To se stává základem pro nedostatek náhledu do myšlenkového omezení mechanismů popření a pýchy, tj. „myslím si, proto já jsem“ (úroveň 400), spíše než jeho důsledek, „já jsem, proto myslím“ (úroveň 480).

Každý člověk tajně věří, že jeho pohled na svět je správný a jiný je špatný. Tím se názor stává povýšený na zdánlivý „fakt“ a má lživou platnost.

Jelikož je mysl, jak lze snadno pozorovat, produktem vědomí, spíše než jeho substrátem (kalibruje jako pravda), pak to je základem pro porozumění detailní povahy vědomí a jeho původu, vývoje a potenciálu. Vědomí je výraz nebo kvalita esence života samotného (kalibruje jako pravda). A základní, ověřitelné sdělení o životě je, že to není zranitelný smrtelný subjekt, ale může jen měnit formu. Jako existují zákony o zachování energie, tak zákon o zachování života je téměř identický. Ten nemůže být zničený, ale může jen měnit formu (úroveň sdělení 1000). Je udivující, že lidstvo si není vědomé tohoto rozhodujícího porozumění. A pravděpodobný důvod je, že třebaže velcí mudrcové, avataři, a duchovně pokročilí učitelé po celou historii vydávali sdělení, že život je věčný, tato ohromná pravda byla rozškátlkována obyčejnou myslí, která převzala, že sdělení bylo omezeno na učení o duchovnu nebo na náboženství, než aby bylo hlavní pravdou. Tak bylo proto odvozeno, že se jedná o věc víry, než o fakt.

Další zřejmé vysvětlení pro tuto nevědomost je to, že průměrný člověk identifikuje život s tělem, a smrt je proto viděná v první řadě jako fyzický a proto terminální fenomén. Navzdory této zdánlivě hodnověrné víře se většina lidstva také obecně domnívala a věřila, že po fyzické smrti život ducha pokračuje s relativně zdravě pochopenými důsledky, pokud se týče jeho osudu.

Navzdory masivnímu hromadění znalostí, které člověk získal po staletí, nejistota stále dominuje ve všech filozofických a intelektuálních pojednáních a duchovní

učení jsou považovaná více za systémy víry, než za dokazatelná fakta. Proto je důkladné vyšetřování této věci obecným zájmem lidstva, které se stále ptá na základní otázky: Kdo jsme? Odkud pocházíme? A kam jdeme?

Navzdory domnělé erudici a velkému intelektu filozofů minulosti, otázky stále zůstaly nezodpovězené, protože takové otázky nemohou být vůbec zodpovězené myslí. Ony mohou být rozkryté jen ponořením se do zdroje vědomí, bez kterého by mysl nemohla existovat a bez kterého by člověk dokonce ani nevěděl, že má mysl. Povaha vědomí samotného, jak vzniká, co to je, a jak funguje, se stává zjevnou až ze studia jeho vývoje.

Planeta Země zřejmě vznikla jako vedlejší produkt zhuštěné energie galaktického původu, pomocí mechanismů, které jsou studované pokročilou teoretickou fyzikou stejně jako astronomií. Neredukovatelný substrát všeho hmotného je prvotní energie vědomí samotného, s jeho vrozenou nekonečnou možností výrazů rozeznatelných jako forma. Z energie povstala viditelná hmota stejně jako nespátřená „temná“ energie a látka, která představuje větší část zjistitelného vesmíru.

Jen 4 procenta z vesmíru jsou viditelné substance, 23 procent je neviditelná „temná hmota“ a 73 procent je neviditelná „temná energie“ (Howe, 2004). Tak je neviditelná doména analogická k neprojeveným možnostem a viditelný svět představuje manifestaci projevené reality. Podrobnosti o přesných vztazích mezi energií, hmotou, gravitací, prostorem a antihmotou představuje ohnisko studia vůdčí vlny možností intelektu. Třebaže kvantová mechanika dává prostředky k porozumění přechodu mezi lineární a nelineární doménou, udělat to, vyžaduje skok do nového paradigmatu, který začíná na úrovni vědomí 500 (to jest, za omezením konceptu kauzality).

Jak může být nyní rozpoznáno výzkumem vědomí, nekonečná potencialita neprojeveného se stala zjevnou jako energetická submatice potenciálního fyzického vesmíru. Energie vědomí ve svém kontaktu s hmotou aktualizovala potenciál biologického života. Vědomí jako život je jedna a táž základní realita (kalibruje jako pravda). V duchovním názvosloví je vědomí označováno zářením božství („světlo Boha“ v Genesis). Protože názvy „Bůh“ nebo „božství“ jsou problematické, na jejich místě může být Universum, stejně jako „ konečná všemohoucí realita,“ nebo absolutní, neredukovatelný zdroj veškeré existence.

Když se povrch roztavené hmoty Země dostatečně ochladil, vědomí plus hmota vyvinulo nejprve primitivní, jednoduché formy života, jako jsou řasy nebo lišejníky. O eony později se objevila inteligence zvířecího života jako DNA u virů a později u bakterií. První vědomé organismy byly bakterie, a na stupnici vědomí kalibrují v hodnotě „1“. Třebaže viry reprodukuje svou vlastní DNA a jsou produktem inteligence vědomí, nemají vrozeně vnitřní vědomí, tj. postrádají subjektivnost. A pro významné pozorování je to přesné místo procesu vývoje, včetně formy a funkce, které je specificky v oblasti vědomí samotného, kde *anlage* (založení?) formy je vzorem potenciality, která se nazývá „morfogenetické pole“ podle Ruperta Sheldrake (kalibruje jak pravda).

Potencialita (možnost) pobývá jako vzory (informace z inteligence) na poli

vědomí a transformuje se do skutečnosti jako zjevení ve fenomenálním světě, když jsou pro to příznivé podmínky a jsou aktualizovány záměrem. Toto je usnadněno schopností neprojeveného stát se zjeveným z důvodu jeho všudypřítomnosti, všemohoucnosti a kvality klasicky označené jako vševědoucnost, tím je míněna veškerá prvotní Realita zahrnující všechno známé a poznatelné, protože to je zdroj, substrát, a kontext Veškeré Existence. Inteligence je kvalita vševědoucnosti, kterou se informace (to jest forma) stává známou a tím přenosnou.

Pro přežití a pozdější vývoj života je prvořadým požadavkem být správně navržen (mít vhodnou formu) pro přežití, které je jeho primární cíl nebo důsledek. Propagace vlastních zájmů a služba sobě byly *prioritní* požadavky pro každou primitivní formu života, aby přežila nebo uspěla. Dále, přežití formy života závisí na hromadění, organizaci, použití a začlenění čisté energie samotné. Energie je nezbytná pro život a musí být získána. Na vegetativní úrovni se fotosyntéza stala primárním mechanismem, který mohl být chemickými molekulami integrovaný a využitý. Mikroorganismy vyvinuly integrované systémy, které začlenily molekulové komponenty do životního prostředí. Přežití života záleželo na využití potřebného zdroje energie v jakékoliv formě, která byla k dispozici.

Plnění této základní nutnosti bylo provedeno jako vývoj přežití systémů s mimořádnou složitostí a důvtipem. Byl to vývoj kvality inteligence vrozené samotnému poli vědomě předtím, než se objevilo ve fyzickém světě jako žijící formy. Učení nastalo výslovně v nefyzické doméně energetického pole vědomí. To byla úroveň označená Rupertem Sheldrake jako „formativní příčina“ (Sheldrake, 1981).

Vtisknutá informace ve formě zaznamenaných energetických frekvencí a vzorů je běžná v moderním světě jako analogové a digitální programové zdroje, zahrnující rádio, televizi, CD, DVD a tak dále. Tvorba sebe je zakódovaná informace přenesená do instrukce, jako je genetický kód. Analogický proces se vyskytuje v otiskování obrazů v digitálních fotoaparátech a v chemii a fyzice se používají elektromagnetické frekvence spektra, aby identifikovaly přítomnost specifické chemické vlastnosti pomocí elektrospektrometrů. Tak moderní mysl akceptuje, že existují neviditelné energetické vzory, které zahrnují nejen informaci, ale také dokonce specifické instrukce, které předcházejí a jsou zdrojem jejich objevení se jako fyzické struktury a formy pozorovatelné v Newtonově dimenzi.

Proto je charakteristické pro energetické pole vědomí jeho vrozený sklon k vývoji na stále vyšší úrovně, aby se mohl dát výraz pro nejvyšší možnosti. V určitém okamžiku při postupu pole vědomí nastává schopnost pro uvědomění, která zajišťuje prioritní substrát subjektivnosti a umožňuje zkušenost, myšlení, cítění a porozumění, což bylo považované za primární zvířecí stejně jako lidské schopnosti.

Demonstrace výše uvedené záležitosti odhaluje, že když kalibrujeme úroveň vědomí živočišné říše, vidíme progresivní postup vědomí v průběhu ohromných věků.

ŽIVOČIŠNÁ ŘÍŠE

Bakterie

1

Prvoci

Korýši		6	3	Hmyz
Pavouci	17		7	Obojživelníci
Ryba		20	20	Chobotnice
Žralok			24	Zmije
Varan komodský		35	40	Plazi
Draví savci hyena, lev, tygr		40	45	Had
Aligátor			45	Dinosaur
Velryba		60	85	Delfín
Stěhovaví ptáci		95	105	Draví ptáci
Hlodavci		105	105	Nosorožci
Zpěvní ptáci			125	Holubice
Lední medvěd		145	160	Medvěd
Vodní buvol		160	175	Medvěd černý
Šakal, liška	180		185	Vlk
Hroch			190	Pekari páskovaný
	195		190	
Zvířata, která se pasou				
Zebra, gazela, žirafa			200	Srniec
		205		
Bizon			205	Domácí vepř
	205			

Los		210	Dojnice
	210		
Ovce vypěstovaný	210	210	Dobytěk
Slon		235	Zemědělský kůň
	240		
Ostatní			
Kočky kočka	245	240	Rodinná
Závodní kůň		245	Psi
		245	
Rodinný pes		250	Opice
	250		
Gorila		275	Šimpanz
	305		
Výjimky			
Kočka Oskar	250		
Alex, cvičený African papoušek šedý		401	
Koko (cvičená gorila)		405	Ptačí píseň
	500		
Kočičí předení		500	Psi vrtí ocasem
	500		

Z mapy vědomí živočišné říše můžeme udělat několik zajímavých a moc významných pozorování. Až do úrovně 200 zvířecí život přežívá predací a proto je život dravce výhradně závislý na spotřebě kořisti. Z lidského hlediska je zvířecí život až do této úrovně totálně egocentrický, sobecký, a sebestředný a nenasytný. Přežití v této úrovni není závislé na volbě, ale na nezbytnosti. Dravec vidí kořist ne jako cosi, co musí zabít, ale jako jídlo. Jestliže se zeptáme pomocí výzkumu vědomí, zda dravec má v úmyslu zabít svou zdánlivou oběť, dostaneme odpověď „ne“. Jeho záměr není zabít, ale jíst, to znamená, že je závislý na predaci, aby získal energii nezbytnou k udržení svého života. Ježto život sám nemůže být zabitý (kalibruje jako pravda), ale může jen měnit formu, zvířecí duch žije dál, aby obýval další fyzické tělo. **V případě člověka vstupuje duch do plodů ve třetím měsíci těhotenství (kalibruje jako pravda).** U nižších zvířat se to vyskytuje dříve, přece však dodává energii životaschopným plodům.

Výzkumem vědomí může také být objeveno, že „kořist“ ve skutečnosti nehodnotí fyzický život způsobem jako lidé, ve skutečnosti si dokonce nevšimne přechodu z fyzičnosti do jeho éterického pokračování a následujícího periodického návratu do

dalších fyzických těl. Jestliže pláceme mouchu nebo mola, pokračuje dále v letu přímo ve svém éterickém těle a neuvědomuje si změnu, a brzo se znovu vrací do dalšího fyzického těla (kalibruje jako pravda). Podle starověké Vědy (úroveň 705), každá úroveň organického života „obětuje“ svůj život vyššímu a tak karmicky posvěcuje svůj život a jeho vlastní vývoj slouží vyšším formám (život slouží vyššímu životu).

Lidé, kteří měli zážitek buď blízké smrti nebo zkušenost opuštění těla nebo zažili minulou životní regresi, mohou ocenit tato sdělení. Ve všech těchto případech zůstává smysl pro vlastní identitu nezměněný. Je to vždy stejné „Já“. Podobně je to ve snu se sny, kdy smysl pro sebe sama zůstává u člověka, který sní, nedotčený. To je také pravdivé v hypnoticky indukované regresi minulého života, kde subjekt znovu prožije jednoznačnou životní zkušenost a situaci. Je to vždy stejný smysl pro svou identitu, bez ohledu na typ zevnějšku a převládající formu. Hmyz si proto dokonce ani nevšimne přechodu, a zvířata považují své snění o světě za stejně reálné a platné jako svou každodenní tělesnost. Pro kočku nebo psa má vysněné pronásledování stejnou autentičnost jako probouzející pronásledování (kalibruje jako pravda).

Kalibrované úrovně živočišné říše představují průměry celkového množství populace, ve kterém jsou individuální variace, a tam je také změna kalibrované úrovně chování. Tak „hra“ má úroveň asi o deset bodů vyšší než průměrná úroveň funkce, která je signifikantní. Když lidská rodina přijme zvíře, zvířecí úroveň vědomí se zvýší o pět nebo deset bodů. Další oblastí hlavního zájmu jsou jistí ptáci a zvířata, kteří zažili prodlouženou interakci s lidmi a ve skutečnosti kalibrují v úrovni 400. Tato úroveň ukazuje schopnost pro myšlení a rozum; tedy úroveň kalibrování pomáhá vyřešit argument experimentálních vědců o tom, zda určité zvířecí chování ve skutečnosti vyjadřuje schopnost rozumu.

A jedinečným objevem je, že kočičí předení, ptačí píseň a psí vrtění ocasem kalibruje extrémně vysoko, výše než je úroveň velké části lidské populace. To, že domácí zvířátka jsou schopna interakce a vyzařovat lásku, ukazuje na další oblast pro další výzkum, aby se objevilo, proč tato milovaná zvířata jsou schopná lásky, tj. oni ukazují pokročilý vývoj srdeční čakry a mají léčebný hojivý účinek na lidi s různými druhy nemocí (Banda a Lightmark, 2004).

O vývoji zvířecího vědomí víme, že v úrovni 200 nastává velká změna kvality, což značí objevení se býložravců, kteří nemusí jíst druhé, aby mohli přežít. Zvíře, které se pase, vrací do půdy hnojivo bohaté na dusík a tím udržuje život. Navíc rozšiřuje semena ve svém hnoji a tak podporuje rozšiřování rostlinstva.

Předehra toho, co se později rozvine jako láska a vývoj vědomí, se nejprve objeví v živočišné říši v primitivní formě jako ochrana vajec a mláďat. Toto se vyvíjí u vyšších zvířat do mateřského instinktu. Tak kritická úroveň vědomí v úrovni 200 demonstruje hlavní změnu kvality vědomí z výlučně obsluhování sebe za cenu životů jiných k více vlídné úrovni, starající se i o jiné a také se objevují rodinná pouta. Vznik skupinové loajality a sociálního skupinového chování sám o sobě druhotně umožňuje přežití. Nicméně skupinová loajalita a stádová formace také signalizuje sociální konflikty, se zápasy o nadvládu, stykovými obřady a

teritoriální vládu, které všechny jsou běžné rovněž v lidské populaci.

Z rozvoje analýzy a výzkumné techniky vědomí se pak jeví, že lidské ego samotné je v první řadě produkt a pokračování přítomnosti jádra přežití zvířecího vývoje. To je nakonec reprezentované v základní konstrukci a fyziologii lidského mozku.

Při srovnání vývoje vědomí v živočišné říši a v lidské doméně, úroveň vědomí 200 znovu vytyčí hlavní kritickou změnu kvality. Úrovně pod 200 ukazují proměnlivě stupně emocionální egocentričnosti, ve které jsou práva druhých ignorována. Nad úrovní 200 se objevuje vlídná zdvořilost a starost o životy a práva jiných. V přítomném období lidského vývoje má 78 procent celkového množství lidské populace na planetě úroveň vědomí nižší než 200, takže nedostatek starostí o práva druhých je denně demonstrován, jak nám ohlašují sdělovací prostředky (Public Agenda Poll 2002) a odráží se to v mezinárodním barbarství. (V současné době v Americe má 49 procent z celkového obyvatelstva úroveň vědomí pod 200.)

Když se díváme se na vývoj vědomí a počátky ega ve zvířecí doméně, můžeme porozumět tomu, že ego je v první řadě pokračování zvířecí úrovně vědomí v lidské psychice. Z pohledu evoluční perspektivy povstává porozumění a soucit pro to, co bylo tradičně démonické a odsuzované a bylo zdrojem mnoha konfliktů, viny a utrpení. Ego není překonané odsouzením, nenávistí a vinou; objektivnější pohled na něj je, že je pozůstatkem lidského evolučního původu.

Paradoxně je ego posilováno odsuzováním, označením jako „hřích“, zármutkem a prodléváním ve vině, která je pouze využitím ega k tomu, aby zaútočilo na jiné ego a tím zesílilo. Hanobení ega vytváří velkou vinu, a nejběžnější způsob, jakým lidské vědomí ovládá konflikt, je popření, sekularismus a projekce viny na jiné. To je reprezentované v naší aktuální společnosti, která je posedlá modelem pachatel versus oběť, vedoucí ke světovému konfliktu a sporným a diskutabilním vlastnostem společnosti.

Jak Freud objevil, vina zvířecí přirozenosti se u člověka stává potlačovanou a potom je promítána na jiné nebo na božstvo, které má údajně stejné charakterové defekty jako člověk. Historicky se člověk paradoxně bojí své vlastní projekce a míchá božství s potlačovanou temnou stránkou své vlastní přirozenosti. Ego se nerozpouští odsouzením nebo sebenenávistí, která jsou výrazem ega, ale vlídným a nemoralizujícím přijetím a soucitem, který pochází z porozumění jeho skutečné přirozenosti a původu.

Třebaže vina a lítost může mít jistou pragmatickou užitečnost pro krátkou dobu v lidském duchovním vývoji, ve výzkumu mapy vědomí je uvedeno, že vina, sebenenávist, výčitky, lítost, skleslost a všechny takové negativní postoje jsou pravou příčinou dna seznamu, zatímco odpuštění, láska, přijetí a radost jsou na vrcholu seznamu a vedou k osvícení. Chytrost ega a jeho oddanost přežití může být ceněná v tom, že velké segmenty lidstva, často s pomocí a z návodu temných výkladů náboženství, vedly masy, aby hledaly v dolních úrovních mapy vědomí, které zahrnují cesty k negativismu, spíše než k vrcholu mapy, která vede k uskutečnění pokročilého duchovního uvědomění, znalosti Božství, a neodsuzování reality, která tvoří základy veškeré existence a Stvoření.

Vývoj vědomí je také demonstrován jako pokrok ve vývoji hominidů. Neandrtálec kalibroval v úrovni vědomí 75; pak Jávský člověk *Homo erectus* dosáhl hodnoty 80; Heidelberský člověk 80-85; a potom, před šesti sty tisíci lety, *Homo sapiens sapiens* (úroveň 80), se objevil v Etiopii jako možný předchůdce moderního člověka.

Nedávný objev je hominid *Homo floresiensis*, velmi malý evoluční předek, který žil na indonésckém ostrově Flores do doby přibližně před třinácti tisíci lety. Tito hominidi kompenzovali svůj malý mozek zvětšenou neuronovou složitostí a kalibrovali v úrovni 85.

Vývoj vědomí celkového lidstva byl zdánlivě pomalý. To nedosáhlo úrovně 90 do času narození Buddhy v roce přibližně 563 před Kristem. Zdá se, že se pak vývoj zrychlil tak, že v době narození Ježíše Krista úroveň vědomí celku lidstva dosáhla 100. Během každé doby bylo procento obyvatelstva, které kalibruje přes 200, dost malé. Přesto Vědy ze starověké indické árijské kultury kalibrovaly ve vysoké úrovni 900, s Krišnou v úrovni 1000. Stejná úroveň byla demonstrována Ježíšem Kristem a Buddhou. Tato úroveň trvala přibližně dva tisíce let, nicméně celková úroveň vědomí lidstva se zvýšila z hladiny 100 k úrovni 205 koncem roku 1980, a potom znovu o další dva body v listopadu 2003, v době Harmonické shody, do současné aktuální úrovně 207.

Navíc ke sledovaným kalibrovaným úrovním vědomého života u zvířecích a lidských forem přes ohromná časová období, přibyl významný závěr, který je odvozený z kalibrovaných úrovní vědomí veškerého života na planetě Zemi v průběhu ohromných archeologických věků pravěku.

Úrovně vědomí archeologických ér

Období	Doba trvání (milióny let)	Formy života	Numerický životní standard
Čtvrtohory	1	Rozvoj a lidská dominance	212
Svrchní třetihory Dolní třetihory	60	Moderní zvířata a rychlý vývoj rostlin Moderní savci, hmyz a rostliny	112
Svrchní křída Spodní křída	60	Primitivní savci, poslední dinosauři Vývoj kvetoucích rostlin, prvních ptáků, prvních savců	84
Jura	35	Řada plazů, jehličnany	68
Trias	35	Vznik dinosaurů, sagovníkových rostlin, kostnaté ryby	62
Perm	25	Vzestup plazů. Moderní hmyz. Vymizení mnoha skupin rostlin a živočichů	45
Svrchní karbon (uhlí) Spodní karbon (uhlí)	85	První plazi, obojživelníci, primitivní hmyz, semenné kapradiny, doba rozkvětu, Megalodon	33

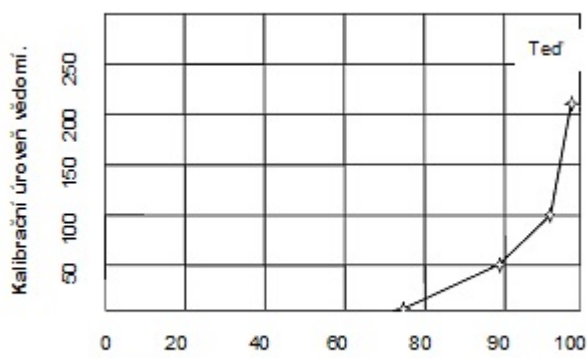
Devon	50	První obojživelníci, první suchozemští šneci. Primitivní suchozemské rostliny. Rozkvět ramenonožců. První stopy suchozemského života	27
Silur	40	Škorpioni, první dvojdyšné ryby. Rozšíření korálových útesů	17
Ordovik	90		12
Kambrium	100	První ryby	8
Proterozoik		Elementární	2
Archeozoikum	Nad 1300	Řasy, lišejníky, bakterie	1
Věk nejstarších skal je stanoven na 1,85 miliardy let			

Z výše uvedeného odvozujeme další důkaz na podporu tvrzení, že vědomí se vyvíjelo postupně a progresivně a že tento vzestup vědomí je kvalita vrozená vědomí samotnému.

Vývoj lidského vědomí

Kalibrační úroveň vědomí.

Kalibrační úroveň vědomí

Procento uplynulého času.

Z výše uvedeného by mohla být odvozena zdánlivě rozumná pravděpodobnost, že vědomí se bude stále vyvíjet, protože to je jeho povaha, a budoucnost lidstva může být realisticky viděná jako optimistická. Tento postup také naznačuje, že vědomí hledá cestu návratu ke svému vlastnímu zdroji (kalibruje jako pravda). Duchovně pokročilí členové lidské rasy opětovně ohlašovali po celou historii, že vědomí může a dělá úspěšný návrat do svého vlastního zdroje (podívej se na kapitolu 8). Konečné úrovně postupu vědomí mohou být studované a plně rozpoznané mudrci, svatými a vysoce osvícenými bytostmi, které představují nejpokročilejší úrovně vývoje vědomí v lidské doméně.

Mapa vědomí v první řadě popisuje úrovně vědomí až do hladiny 600, protože tyto zahrnují přes 99 procent lidstva. Třebaže v historii existoval jen malý počet

velkých mudrců s extrémně vysokou úrovní vědomí, vždy znovu potvrzovali evoluční kvalitu vědomí a jeho konečný postup v lidské úrovni.

Jak bude popsáno později, vývoj vědomí nad úroveň 200 má za následek změnu v mozkové fyziologii, stejně jako ve vývoji éterického mozku, který je nehmotný a je výhradně složený z energetických vzorů. Vyšší frekvence pokročilejšího vědomí překročí odezvové schopnosti fyzičnosti Newtonova paradigmatu a protoplazmatického mozku. Ony místo toho vyžadují čistě energetické tělo (duchovní, éterické, duše), schopné odpovědi na velice vysokofrekvenční vibrační energetické pole (analogické ke kapacitě a schopnosti počítačového čipu versus elektronka). Protože se výzkum věnoval výhradně mozkové fyziologii a chemii, tím jak je interpretovaný pokročilou teoretickou fyzikou a matematikou, je omezený, a všechny takové akademické konference o jednání s předmětem kalibrují v nízké úrovni do poloviny hladiny 400.

Proces duchovní informace vyžaduje nehmotné vozidlo a mozek je pak pochopený jako přijímač pro informaci, podle popisu Sira Johna Ecclese (1986, 1989). Popis změny v mozkové fyziologii a jeho mód zpracování bude prezentován v kapitole 7. Nicméně je zajímavé, že Buddha roztřídil myšlení jako smyslovou oblast a mozek jak čidlo, ukazující, že myšlení byla metoda příbuzná se smysly, s hmatem, sluchem, zrakovým a chutí. Tak Buddha popsal člověka, který má šest smyslů, a ne jako tradiční západní pohled, který jich uznává jen pět.

Ve shrnutí výše uvedeného výzkumu vývoje vědomí a jeho vývoje u člověka, má kritický význam si všimnout, že schopnost myslet, rozum a mentalita nenahrazují duševní zvířecí procesy, ale jsou k nim pouze přidány. Zvířecí vědomí má zájmy jen o své vlastní přežití (zahrnující rodinu a stádo) a nezajímá se o potřeby druhých. Stinná stránka následků činů schopnosti pro poznání, která je přidána ke zvířecím instinktům, je srovnatelná s tím, když se dá zbraň dítěti nebo mentálně poškozené osobě. Pro ego byl rozum a intelekt jen dalším nástrojem a způsobem přežití tak, že skutečné narcistické jádro ega upotřebilo myšlení k útokům na druhé. Mysl se pak mohla podřídit kořistnickým účelům a sledovat v první řadě narcistické cíle, což stále dělá u 78 procent světového obyvatelstva. Tak, duchovně nevyvinuté ego jenom zužitkuje pokrok a technické objevy civilizace pro svůj vlastní konec. Kmenová válka se stává jadernou válkou, zuby a drápy se stanou minovými poli, a zbraně se stávají nástroji pro loupež a vraždu. Namísto klacků, kamenů, luků a šípů, mentalitě poslouží balistické střely k teritoriálním útokům a konkurenční vládě alfa samců. Tak se lidskost stala obětí bezuzdného útisku egocentrismu v jeho výrazu jako megalomanie (je poháněný testosteronem), který zabil více lidí než jakýkoliv jiný faktor v historii. (Zhoubný spasitelský narcismus kalibruje v úrovni 30.) Bezuzdné ego je nenasytné, nestará se o práva jiných nebo dokonce o životy druhých bytostí, a tak vnímá božství jako konečnou opozici ke své honbě za absolutní svrchovaností. Nicméně chytře řeší tuto slepou uličku prohlášením, že má boží oprávnění pro barbarství vykonané ve jménu „Boha,“ „Alláha, pro „dobrou víru,“ „pro Krista,“ pro slunečního boha Quetzalcoatla (úroveň 85), nebo boha Attily Hunů. (Dokonce i Hitler tvrdil, že má boží schválení.) Pro zvířecí povahu ega je náboženství pouze dalším nástrojem v jeho arzenálu, kterým ovládá jiné. Tím odhaluje paradoxní pravdu, která je jeho základní slabostí, a to je jeho závislost na jiných pro přežití, zatímco pravá síla je nezávislá, soběstačná, a zbavená

nouze.

Moc lásky je demonstrována aktem dávání a slabost ega je ukázaná jeho nouzí a nedostatečností. Protože pokračování ega je závislé na plnění jeho základních potřeb, žije v obavách (všichni megalomani jsou paranoidní), zatímco, láska je nebojácná.

A jedinečný incident, který demonstruje kvalitu transformace lásky, byl ohlášený v Torontských novinách (Duben, 2004).

Narušený muž, potenciální masový vrah, měl šest tisíc pásů střeliva a vícenásobné zbraně. Zamýšlel zabít tak mnoho lidí, jak je to možné, a potom spáchat sebevraždu. Nebylo možné jej odradit; nicméně, tento proces byl přerušeny psem Frisbee, který si s ním chtěl hrát. Rádoby zabiják náhle pocítil „změnu u srdce“, klesly mu zbraně, kapituloval, a potom hledal pomoc pro svůj duševní stav. Milující pes (pojmenovaný Elvis), který kalibruje v úrovni 500, bez námahy udělal zázrak, který nemohl udělat žádný důvod ani naléhavá prosba.

Z hlediska evolučního vývoje je Homo sapiens jedinečný v tom, že ukazuje takové široké spektrum kalibrované úrovně vědomí ve stejném druhu. Je to jen velmi nedávno, koncem roku 1980, kdy se celková úroveň vědomí zvedla z hladiny 190, kde byla celá století, k úrovni 205, a nyní k úrovni 207 (to jest, kolektivně se přesunula ze sebe obsluhující predace k starosti o druhé).

Navzdory progresi statistického průměru je 78 procent světového obyvatelstva ještě pod úrovní vědomí s hladinou 200, která značí pravdu, integritu a starost o druhé. To je nesmírný rezervoár negativismu, z něhož povstávají světové problémy. Světový konflikt se může zdát být nevyhnutelný, kvůli ohromné disproporci mezi vysoce vyvinutým segmentem populace a obrovským množstvím ostatních lidí, kteří zaostávají.

Následující část: [Kapitola 5. základní struktura pravdy](#)